

צלב מוזהב עם ורד אדום במרכזו, כשהצלב מייצג את גוף האדם והוורד מסמל את נשמתו המתפתחת.

המהות

תנועה פילוסופית העורכת טכסי הכנסה לחוכמת הנסתר - ח"ן -, מסורתית ועולמית, לא דתית ואפוליטית, פתוחה לגברים ונשים ללא הבדלי גזע, דת או מעמד חברתי.

הסימא

" סובלנות מרבית תוך עצמאות מוחלטת "

המטרה

להנציח את התורה הפילוסופית שחברי ה- Rose-Croix העבירו ביניהם במשך מאות שנים כשתורתם מתייחסת למסתרי היקום, הטבע והאדם.

מספר חברים

כ- 250.000 בכל העולם

המקור המסורתי

תחילת המסורת של מסדר ה- Rose-Croix במדרשות המסתורין של מצריים העתיקה, בתקופת השושלת ה-XVIII כ- 1500 שנה לפני הספירה. בבתי - ספר אלה, שקיומם מוכר כיום על ידי רוב חוקרי מצרים הקדומה וההיסטוריונים, יודעי ח"ן היו מתאספים כדי ללמוד את מסתרי הבריאה, מכאן המילה "מיסטיקה" שפירושה "לימודי מסתורין". במשך הזמן, לימודים אלה הולידו ידע - עליון שבהמשך הועבר ליוון העתיקה, לאימפריה הרומאית, לאירופה של תקופת הביניים כדי שבסופו של דבר במאה ה-17 חברי ה- Rose-Croix יקבצו אותו.

המקור ההיסטורי

מבחינה היסטורית, זה בשנת 1623 שחברי ה-Rose-Croix יצאו מאלמוניותם והציגו את עצמם בצרפת בכך שהם פרסמו מנשר ברחובות פריז בזו הלשון: "אנו, נציגי המכללה העליונה של ה-Rose-Croix, שוהים בעיר זו באופן נראה ובלתי נראה..." מספר שנים לפני - כן הם פרסמו שלוש כרזות שהיו מיועדות להוגי הדעות של אותה תקופה: ה-"*Fama Fraternitatis*" (1614) את ה-"*Confessio Fraternitatis*" (1615), את ה-"*Noces chimiques de Christian Rosenkreutz*" במרץ 2001 א.מ.ו.ר.ק. פרסם כרזה רביעית "*Positio Fraternitatis Rosae Crucis*" אחריה בשנת 2014 כרזה נוספת: ה-"*Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis*" במאה ה-18 היה קשר הדוק בין מסדר ה-Rose-Croix והבונים החופשיים אך כיום, שני ארגונים אלה עצמאיים לחלוטין. מתחילת המאה ה-20, מסדר ה-Rose-Croix תומך במסדר המרטיניסטי המסורתי, תנועה שמתקשרת לפילוסוף הצרפתי לואי - קלוד דה סן - מרטן (1743-1803) Louis-Claude de Saint Martin

התחדשות

בשנת 1909, הרווי ספנסר לואיס (1883-1939) Harvey Spencer Lewis, מומחה אמריקאי בתורת הנסתר שהתעניין במשך שנים במסדר ה-Rose-Croix, נסע לעיר טולוז כדי לפגוש את חברי ה-Rose-Croix בצרפת מקום בו פעילות המסדר הייתה מועטה. הם ערכו לו טכסי כניסה לח"ן והטילו עליו את המשימה לחדש את פעילות המסדר בארצות הברית כדי שהם יוכלו להחזיר אותו בחזרה לאירופה כשהתנאים יהיו מתאימים לכך (אימת מלחמת העולם הראשונה כבר נראתה באופק). הרווי ספנסר לואיס מילא את שליחותו בהצלחה ונתן למסדר את השם "*Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis*" (המסדר העתיק והמיסטי של ה-Rose-Croix) כדי להדגיש את מקורותיו ההיסטוריות והמסורתיות. לאחר מלחמת העולם השנייה, א.מ.ו.ר.ק. התפשט בהדרגה לעולם כולו.

המבנה עכשווי

א.מ.ו.ר.ק. נוכח כיום בכל העולם. הוא מורכב ממספר מרכזי-סמכות כשכל אחד מהם מייצג, מעבר לגבולות, את המדינות בהן מדוברת שפה זהה. יש מרכז-סמכות לדוברי אנגלית, גרמנית, צרפתית, ספרדית, איטלקית, יוונית, רוסית, סקנדינבית, יפנית. כל מרכז - סמכות המכונה לפי למסורת "לשכה גדולה" מנוהל על ידי *Grand Master* שנבחר לתקופה של חמש שנים אם אפשרות להארכה. בכללותו, המסדר מתפקד תחת השגחתה של המועצה העליונה המורכבת מכל המאסטרים הגדולים המנהלים את מרכזי-הסמכות השונים. המועצה העליונה עצמה מכהנת תחת ניהולו של אימפראטור אשר נבחר גם הוא לתקופה של חמש שנים הניתנים להארכה. (במילה "*Imperator*" השתמשו כבר במאה ה-18. מקור המילה *Imperator* מהביטוי הלטיני "*Imperare sibi*" שפרושו: "המאסטר של עצמו").

התורה של מסדר

עד שנת 1909, תורת המסדר הועברה רק מפה לאוזן במקומות שנשמרו בסוד לכן בעבר המסדר נחשב לחברה סודית. מאז, התורה הועלתה בכתב והיא מתקבלת בצורת מונוגרפיות הנשלחות כל חודש לחברי במסדר או שיש להם גישה אליהן דרך אינטרנט. הלימודים משודרגים ל- 12 דרגות כשכל אחת מהדרגות מוקדשת ללימודי נושאים פילוסופיים או מיסטיים עליונים כגון: טיב האלוהי, מקור היקום, מבנה החומר, מושגי זמן ומרחב, חוקי החיים, מטרת ההתפתחות, הנשמה האנושית וסגולותיה, דרגות התודעה, התופעות הנפשיות או הפסיכיות, מסתרי המוות והחיים שאחריה ומסתרי ההתגלמות מחדש, תורת הסמלים המסורתיים... הלימודים כוללים גם ניסויים רבים המוקדשים ללימודי טכניקות בסיסיות במיסטיקה: הרפיה, ריכוז, יצירה מנטאלית, מדיטציה, אלכימיה רוחנית...

פגישות ידידותיות

במקביל ללימודים הכתובים שהחברים לומדים בביתם, הם יכולים, אם הם חפצים בכך, להתאסף בלשכות המיועדות לכך כדי לעסוק בצוותא בעבודות משותפות. מטרת המפגשים: החלפת דעות בחופשיות בין החברים בנושאים תרבותיים ופילוסופיים. בלשכות אלו נערכים גם טכסי ההכנסה לח"ן שאינם חובה אך מומלצים בשל מהותם הרוחנית. נציין גם ש-א.מ.ו.ר.ק. מקיים באופן קבוע כנסים שבהם חברי המסדר יכולים להיפגש על בסיס אזורי, לאומי, בין-לאומי, עולמי. הכנסים, ללא הבדל בחשיבותם או גודלם, מהווים מסגרת לפעילויות מיסטיות וידידותיות של אחווה.

דמויות מפורסמות

במאות הקודמות, אישים בעלי שם היו בקשר או חברים במסדר ה-Rose-Croix. ביניהם: פראצלסיוס (1493-1541), פרנסיס בייקון (1561-1626), מיכאל מאייר (1568-1622), רוברט פלוד (1574-1637), יעקוב בוהם (1575-1624), קומניוס (1592-1670), רנה דקארט (1596-1650), אליאס אשמול (1617-1692), ברוך שפינוזה (1632-1677), יצחק נויטון (1642-1727), וילהלם לייבניץ (1646-1716), בנימין פרנקלין (1706-1790), הרוזן סנט ג'רמן (1784-? 1696), קגליוסטרו (1743-1795), מישל פאראדיי (-1791), יוזפין פלאדן (1858-1918), קלוד דבوسی (1862-1918), מרי קורלי (1864-1924), פאפוס (1865-1916), אריק סאטי (1866-1925), פרנסואה ז'וליבה-קסטלו (-1868), (1937), ניקולה רואריך (1874-1947), אדית פיאף (1915-1963), איב קליין (-1928), (1962), וכו'... כיום, ישנם כרגיל הוגי-דעות, מדענים ואמנים ידועי-שם בין שורות חברי א.מ.ו.ר.ק. אך הם בדרך כלל שומרים על אנונימיות